

Drevesa v parkih so ječala pod jarmom snežne odeje in veje so pokale od pritiska zmrazjenega snega. Vsak grm je molčal. Rastlinje ni več upalo, da bo še kdaj ućakalo pomlad.

Tedaj pa je po vseh dialektičnih pravih nastopila doba odjuge. Seveda je imela odjuga videz politične manifestacije.

Tovariš Sonce je dal direktivo, naj enkrat za vselej preneha nasilje zime. Komiteji za idejno vzgojo rastlin so prirejali množična politična zborovanja. Zelene trave so veselo valovile, nad njimi pa so kot razsvetljena letala kresničke. Vsa rastlinska javnost je označila preteklo vladavino zime kot reakcionarno. Obsodili so tudi kult snežnega moža.

Tovariš Sonce je vneto sijal na zemljo, kot da bi hotel nadoknaditi zamujeno. Poskrbel je, da so vse trate dobile pravo barvo in da so se popki optimistično razcveteli in s svojo vetrno rastjo dokazovali veselje nad

Odjuga

novim življenjem. Vsak dan je Sonce inšpiciralo svoje državljane. Zanimalo ga je, ali so vsi zadovoljni. Bil je pameten, vendar ko je slišalo negodovanje travnih bilk, ki so se sušile od previsoke vroćine, je takoj ustvaril umetno opozicijo-deževne dneve. Tako je razpoloženje državljanov dobilo spet normalen, lojalni videz.

Tako je bilo vse leto. Menjavala sta se sonce in dež in rastlinstvo je bilo zadovoljno. Zelene trave so bile celo navdušene nad takim življenjem.

Stara drevesa so previdno molčala, ko so si mladi popki žvižgali popevke o odjugi. Mnogo zim so preživela in vedela so, da je bilo v vseh odjugah tako: kritizirali so lanski sneg in niso mislili na to, da zima vedno znova vraća, enkrat hujša, drugič bolj mila.

Ko so stara drevesa začutila bližajočo se zimo, so previdno slekla obleke, ki so jih dobila v dobi odjuge in disciplinirano čakala, da jih spet pokrije sneg. Na tak način so preživela vsako zimo. Mnogo zim...

Peter Baloh

Prihodnost bo naša

Dragi tovariši! S tem odpiram današnje skupščino, ki naj razkrije široko in nepojmljivo dejavnost našega mesta, ki naj pokaže sadove našega dela v najsvetlejši luči

Dragi tovariši, ob tej priložnosti sem tako neznansko vesel, da vas bom ogovarjal naprej samo še z dragi.

Dragi, tako srečen in blažen spričo velikih in pomembnih rezultatov naših rok, ki so, naj povem kar naprej, čudovito svetli.

Dragi, tako zamaknjen in prevzet, da sem sinoči v sanjah videval čudne reči in me je morala moja zlata hćerkica, ki spi že nekaj noći pri meni v sobi, odkar je njena zlata mamica odšla k ljubi tetki na obisk, večkrat prebujati, ker sem baje skušal plavati — videval torej čudne reči: mesto, podobno našemu, krasno urejeno; avtomobili enaki, in če je imel na nosu eden odrgnino, so jo naredili še drugemu; če se je polomila peta eni dami, so si jih polomile tudi druge.

Dragi, čudovite sanje so bile to. In ja ne boste rekli, da niso odsev naših nena-dejanih, čeprav zahtevanih dosežkov našega središčnega mesta, ki stopa z gotovimi koraki v popolnost. Danes smo se zbrali, da pregledamo te bujne sadove in si jih zavestno osvojimo, vtisnemo v zavest, če hoćete.

Resda nimam rad števil, vedno sem se motil z njimi in me spominjajo na šolske neprijetnosti, ko sem bil zaradi njih tepen prvič od učitelja, drugič pa doma od očeta. Še danes se mi smili očka, tako jezen

Za nemuzikalični kabaret

Bil je študent, imel je denar, toliko, da komaj pa kdaj si lahko je kupil kakšen roman. Bil je študent, imel je denar, toliko, da kdaj pa kdaj lahko doživljal je kakšen roman. Bil je študent, a ne kdo izmed nas, lovil je denar in vendar tu in tam je kljub temu kaj znal.

Fifi Teleprinter

je bil, da so se mu tresli brki — imel je velike srebrnkaste brke, saj se jih, dragi, gotovo spominjate — številki torej ne maram, kot sem rekel, a v globoki analizi dela se jih seveda ne moremo odreći. Zakaj samo statistično zbrane številke nam bodo objektivno potrdile to, kar subjektivno že tako vemo. Izražal jih bom v mnogokratnosti.

Ne vem, kje bi se lotil, toliko je svetlih toćek:

— zdaj imamo v našem dragem mestu že stodeset trolejbusov; to je naravnost petkrat več kot pred dvajsetimi leti. Ja, pa še to moramo upoštevati, da so imeli takrat tramvaje;

— zdaj gradi naše mesto ogromno elek-trarno z nekaj milijardami kilovatnih ur električne energije; dragi, kar smešno se čuje, kajne, če povemo, da je to skoraj toliko kot električna energija vseh elek-trarn iz tridesetih let;

— zdaj izdelajo čevljarski obrati našega mesta trikrat več čevljev kot pred petnajstimi leti;

— prav včeraj sem zvedel na seji upravnega odbora, da smo v prvem obdobju letošnjega leta dosegli krasno produktivnost kokoši; do včeraj so nanese natanko ena in polkrat več jajc kot v istem obdobju lanskega leta;

— prišćemo še sijajno napredovanje živinoreje pa prašćereje, in lahko potegnemo črto in se preprićamo, da smo mnogo na boljšem.

Dragi, lahko bi naštevali do jutri, pa nam ne bi zmanjkalo. Eno je gotovo: kar-koli vam pride na misel, za vse se lahko po vsem tem preprićate, da je vsaj nekaj-krat bolje in lepše kot prej. Zato: naj nas ne skrbi prihodnost našega drugega mesta. Vedno se bomo v krizah ozrli nazaj in spoznali, da je vse vsaj nekajkrat boljše in lepše kot prej. Kajti to bo prihodnost našega mesta.

Slava mi! pardon, to sem rekel včeraj stricu v slovo, preden smo ga pokopali. Bil je neutruđen borec in graditelj naših dni. Njemu slava, vam pa — naj žive sadovi vaših rok.

Dragi tovariši, s tem konćujem današ-njo skupščino.

Vo-man

ŠKORPIJONČKI

ZASPANI SLOVENC — Pravijo in oćitajo nam, da smo Slovenci zelo prid-narod, toda kar se tiče radijskih poslušalcev in radijskih delavcev so Beograjćani pred nami. Zaćno že ob štirih zjutraj, ko ljubljanske kukavice še vedno trdno spe.

LEPE PERSPEKTIVE — Zdaj, ko je položaj in pomen našega prometa pre-tresen na najvišjem nivoju, mislimo, da bo takole: svetovni prvaki 1966 — Jugoslovani, zlata medalja v Mehiki — Jugoslaviji, itd. Če pa ne bo tako, bo do vsi, ki bodo krivi za morebitne nadaljne neuspehe kruto denarno kaz-novani z odtegljajem v višini povprećnega mesećnega dohodka povprećnega Jugoslovana z »zlatimi rokami«.

PELE-MELE V LJUDSKI KNJIGI — V koledarju Prešernove družbe so ob dnevih nanizani recepti za kuharje, fićkoiste, napredne kmetiće in ćastilce spomina velikih moć delavskega giba-nja, literature in znanosti. Tako lepo se prepletajo recepti drug za drugim, da sta se zapletli še podobni Engelsa in Marxa.

MILICNIKI, NA POMOC! — Univer-zitetni odbor prosi pristojne postaje Ljudske milice, da zgrabi vse razgra-jaće, pevce, pivece iz študentskih vrst in druge kallice mru in jih pridriži toliko ćasa, da se jih bo nabralo nekako 300. Potem bi se jim pridrućili še mi in tako bi lahko v redu izvedli letno skupščino.

VSAK PO SVOJE — Po konćanem kongresu so mlajši delegati v avli Do-ma sindikatov zaplesali kolo. Med njimi smo opazili le malo starejših tovarišev. Podobno tudi mlajši niso preveć silili med starejše diskutante v dvorani.

Mitološki primer

Miti so nekaj popolnoma nerealnega. Če so realni, jih ne imenujemo mi-ti. Na splošno je treba z njimi po-mesti. Seveda samo z miti. One realne je bolj pustiti pri miru. Za razliko od prav-ih mitov grizejo. Metoda odpravljanja mi-tov je zelo splošna — treba jih je razkriti, kot primer pa bom navedel postopek raz-mitovanja Cadmusa Fenićana. Mita najbrž-ne poznate. Sicer pa je sploh bolje, da se za zaćetek lotite majhnih rib. Čeprav za Cadmusa ne bi mogel trditi, da je bil maj-hen — v višino je meril preko 6 ćevljev.

Za zaćetek je Jupiter ukradel Evropo. Njen oće, fenićanski kralj, pa je njenemu bratu Cadmusu ukazal, naj jo gre iskat. In naj se brez nje ne vrne domov. Povod za tako strog ukaz je bil Cadmusov slabi uspeh v šoli. Grki so šolo jemali resno. Z ozirom na tedaj zelo moćno razvito de-javnost roparjev in poštasti je upal, da se sin nikoli več ne bo vrnil domov. Glede hćere pa je bil tako ali tako preprićan, da je v dobrih rokah. Takrat o mitih še niso vedeli resnice.

Cadmus je bil pametna glava — takoj je sprevidel, kam oće tace moli. Segel je vanjo, se poslovil in odšel. Do prve pivni-ce, kjer je obićajno posedal s prijatelji. Tam je ob skledi pristnega grškega vina (v Grćiji je to navadno vino) razmislil, kaj mu je narediti. Konćno se je odloćil in odšel k državno priznani vedećevalki v Delfe. Naroćila mu je, naj sezida mesto za-se tam, kjer bo videl prvo kravo. Do danes se metoda ni spremenila — vsakdo zida na prvem pašniku. Tudi mesta.

Nastopile pa so težave s komunalno. Ne-ka lokalno priznana mitološka pošast, ka-ća, verjetno celo strupena, ni hotela nape-ljati vode v novo mesto. Cadmus se je ni prestrašil. Oseбно se je je sicer bal, ni-kakor pa ne kot problem in splošen dru-žbeni pojav. Nadnjo je poslal prijatelje, ozi-roma nahanil jo je s prijatelji. Nato je zaklical: »O, zvesti prijatelji, mašćeval vas bom, ali pa z vami delil smrt!«

Medtem je lokalna kaća po kosilu za-spala. Z lahkoto je Cadmus izbral ono pr-vo varianta. Izza hrbta jo je zabodel in obložil s kamenjem. Še prej je pošasti iz-dri zobe in jih posejal. Kasneje so Cad-musu oćitali, da se je nepietetno obnašal do mrtvih. Zagovarjal se je, da je prišlo tako navodilo od zgoraj, ćesar pa ni mogel nikdar dokazati.

Kakorkoli že, iz kaćjih zob so zrasi ljud-je, ki so se takoj prićeli klati med seboj. Priznati moramo, da nam je ta bojeviti duh ostal do danes, ćeprav v bolj huma-

ni obliki. Namreć, koljemo se bolj humano. Nekaj strahopetnejev pa se je umaknilo boju in preživeli so. V svojo nesrečo. Kajti izkazalo se je, da lokalna mitološka kaća ni bila mit, temveć nekaj posvećeno bogu Marsu. Bog je Cadmusu zameril, da ga pred tako odloćilnim korakom, kakor je bilo odstranjenje kaće, ni obvestil. Zagrozil je z rotacijo. Cadmus pa se je novih dolžnosti zbal. Prosil je bogove, naj mu namenijo pokoj. Njegovo prošnjo so ugodno rešili in ga spremenili v kaćo — s pokojnino se že takrat ni dalo več živeti.

Cadmus pa obićajev visokih političnih krogov tudi kot kaća ni spremenil — še danes poznamo nestrupene kaće.

Cadmusov primer zgovorno potrjuje v uvodu navedene teze. Predniki so mitu naselili in niso spoznali njegovega dema-goštva, njegovih nezdravih, bistveno po-kvarjenih teženj. Cadmusa so celo slavili kot junaka, polboga. Ker pa rezultati do-konćne analize še niso poznani, ostanejo nekatera bistvena vprašanja odprta. Za vsak primer. Previdnost je mati... (izpol-niti po željah in potrebah).

ror

Cenjeni lastniki uredništva tribune

Ilepo prosim če bi tudi mene naredili za pesnika kot ste že nekatere se mi je pri 26. številki posvetilo da bi jaz tudi lahko bil genij moja mama je rekla da bi to zelo rada videla ker grejo cene gor in se plaća pri vas od verza se vam že vna-prej lepo zahvaljujem in vas v modernem duhu pozdravljam

vaš novi sotrudnik
Hieronim Repa

KAJ MI PA PREOSTANE

»bratec nič ti ne bo pomagalo če najdeš vrata ključa nimaš«

Pesnik... da tu tu tu ti z novo mojstrovino saj vendar ne morete mimo naroći vsaj krsto zanj čisto poceni zanj in za tiste štiri... se ti ne zdi da v naši se poeziji nekaj smodi tralala ćemu neki bodi pesem bodi moderna pesem bodi ti ni-bilo dano ti ni-dano ti ne bo-dano hvala kolega ker si nam sirotam odkriil dane-pardon dađazem kaj ti pa preostane edino kar moreš biti je enako ničli bilo je zelo dolgočasno na poti na poti hoćejo ne pridejo pes pesa pesem

STANDARD

JUS norme smo uvedli zato, da nam ne bi mogel nihće oćitati, da nimamo standarda.

TABLETE ZA POMIRJANJE

Nekateri ljudje zgotaj ugotove, da je dva in tri pet. Sele mnogo kasneje, ko se zaposlijo v gostinstvu, razumejo, da je dva in tri — šest.

KAJ JE PRAV?

Ali je statistik ćlovek, ki računa, ali ćlovek, s katerim računajo?

KADROVSKA KOMISIJA DELAVSKEGA SVETA FABRIKE ZA ELEKTROMECHANIKU I ELEKTRONIKU »RUDI ČAJEVEC« BANJA LUKA

razpisuje za podelitev:

III. NATEČAJ 70 ŠTIPENDIJ

za študente III., IV. letnika in absolventov oddelka za elektroniko, strojništvo in jakega toka. Natečaj velja do izpopolnitve.

Kandidati morajo priložiti prošnji:

- poirdilo fakultete o vpisu v 5. oziroma 7. semester;
- lastnoroćno napisan življenjepis;
- potrdilo o premoženjskem stanju;
- priporoćilo, oziroma karakteristiko mladinske organizacije;
- izjavo, da ne prejema štipendije ali kredita od drugega pod-jetja ali ustanove, oziroma, da nima obveznosti do nobene druge delovne organizacije.

Prošnje pošljite na naslov tovarne — kadrovski oddelek. Sprejeti kandidati v letu 1964 bodo dobivali štipendije od 1. septembra 1964.

Višina štipendij: III. letnik 18.000 din, IV. letnik 20.000 din.